

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... adolescentulo Christiano Michaeli, filio charissimo, Parentes afflictissimi parant, Cives suos ... vocat

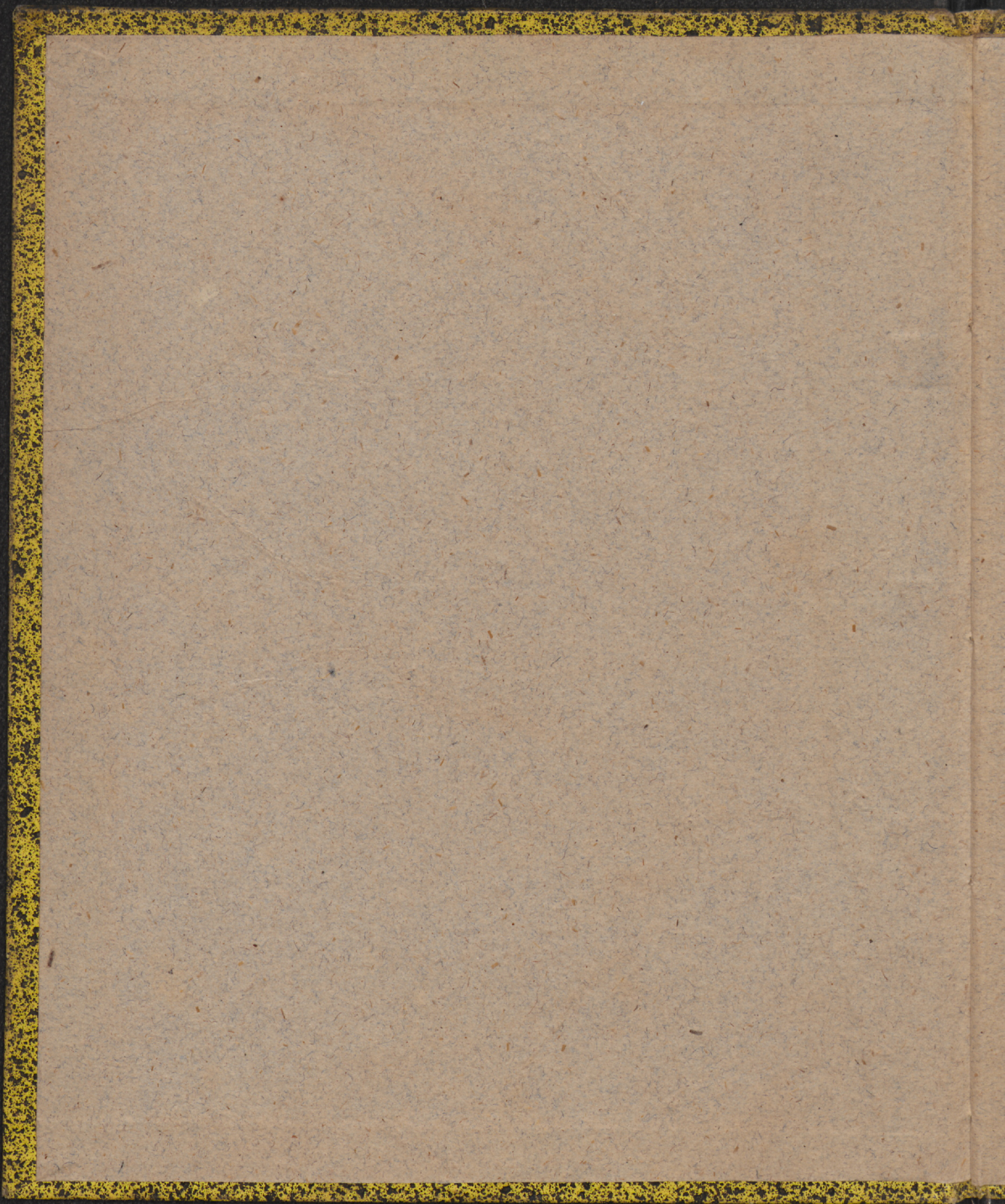
Rostochi[j]: Kilius, 1638

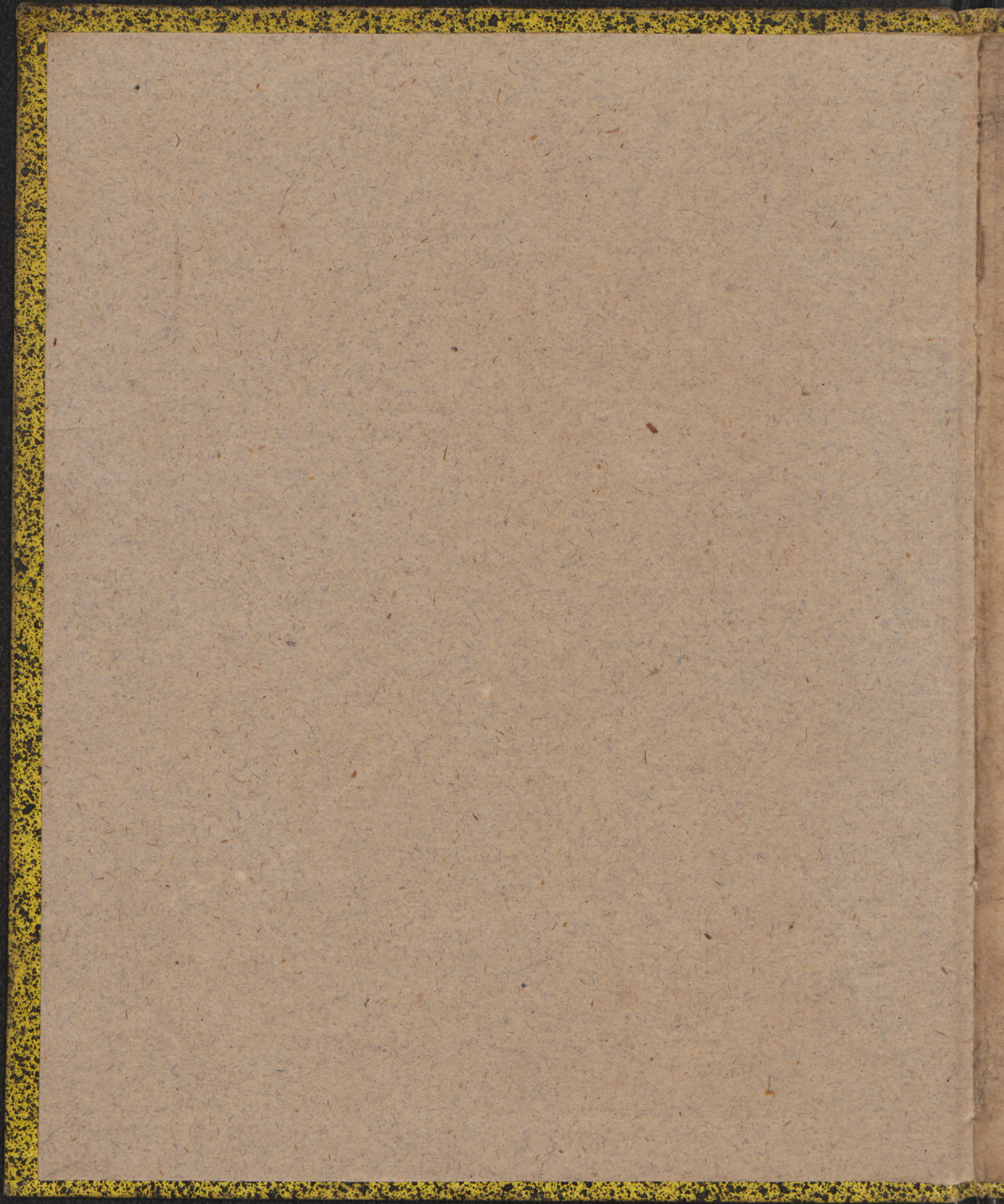
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770662560>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in
Chr. Michael[is].
Rostock, 1638.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS
Quas
BONÆ SPEI ET LITERARUM AMANTI
adolescentulo

CHRISTIANO
MICHAELI,
filio charissimo,

Parentes afflictissimi parans,

Cives suos in ædem D. Jacobi ad horam me-
diatam primam serio & diligenter

vocal.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.
ANNO MDCXXXIIX,

Tnter eos, qui horum temporum
experti clade, funeribus præci-
pue affliguntur, & sanguinem
suum vivi efferre debent, nemo
facile sit, qui ad versus istam for-
tem firmiorem animum gerere
possit, quam ille Ministrorum Verbi religentis-
simus ordo. Cum enim veram & æternam sa-
pientiam profiteantur, quid defuturum sit, quo-
minus ultra eorum quoq; virtutem se gerere
valeant, qui ex aliqua iduntaxat umbra sapien-
tiæ, tanta nihilominus exempla ediderunt? Et
quidem Philosophorum nemo unquam con-
stantior extitit, quam cui in secta fuit, animorū
immortalitas & unius Dei veneratio. Quæ res ut
periculosissima profitentibus, sic ad quoscunq;
casus generosa ac prope divina extitit. Etiam si
vel per nebulam magnisq; cum erroribus acce-
pta traditaq; fuerit. Quantum enim quæso est,
quod licuit in media gentium caligine de cœ-
lesti ac divina re intelligere? Cum maximi quoq;
& gravissimi viri, ipsa ferme nomina sapientiæ,
non nisi ad infirmos auctores & nimis quam
pro-

probabiles rationes confugerint. Quod
si auctoritas querenda sit, inquit Cicero, quem
graviorem nominare possum, quam eum, quem A-
pollo ipse sapientissimum omnium pronuncia-
vit. Atqui & hoc ipsum de homine iudicium, quā-
ta nobis, qui ad lucem pervenimus, infirmitatis
est. Ut nihil de Platone de Xenocrate, de ijs di-
cam Philosophis, quos quondam Italicos no-
minavit antiquitas maximēq; nobiles iudica-
vit. Quibus nemo de ista sui meliore parte cre-
diderit tutius, quam alij faciebant, qui cum cor-
poribus simul animos interire, atq; omnia
morte deteri statuerunt. Eadem enim utriusq;
partis dissentientium existimatio est, cum eandē
secuti naturam ducem, Philosophiam omnes
professi, commune nomen pro autoritate affe-
renda gesserint. Et quanquam ex cuiusq; pla-
citis ipsa sectarum pēderet dignitas, melioresq;
habiti essent, qui ad sapientiae imaginem pro-
piores accederent; ista tamen errorum diverti-
cula extiterunt, ut vel haec sola omnem anima-
rum immortalitatem suspectam reddere potue-
rint. Non ergo de opinionum argumentis di-
cam, quod longum nimis foret, siplis de opinio-
nibus afferre, vix locus sit. Quicquid autem,
summatim tradebatur tam infirmum erat, ut

prof. Et magis quærentur omnia, omnia cre-
derentur, opiniones magis, quam sententiæ
ac quædam immota certa; fides existere. Aper-
tissime enim Seneca, Vir maximæ & perpetuæ
profuturæ libertatis, cum ad hanc ipsam dispu-
tationem sese accinxisset. *Credebam facile inquit
opinionibus magnorum virorum, rem gratissimam
promittentium magis, quam probantium.* Plinius
quoq; à Democrito ingentem vanitatē revivi-
scendi promissam existimabat, quod nec unquā
revixisset ipse. At vero postquam evicerat an-
tiquorum autoritas, pulchriq; res voti habeba-
tur æternum esse, de loco jam venire discepta-
tiones, ubi scilicet animi isti in reliquum tem-
pus acturi essent. *Quemadmodum ergo nemo
tam puer erat, ut Cerberum timeret & tenebras &
larvarum habitum, multis ossibus coherentium;*
*ita & vanis quoq; gaudiis luisse poetas credi pote-
rat, cum*

amoena piorum,
Concilia, Elysiūmq; colli
& nescio quæ voluptates, vel moralibus infā-
mes, pollicerentur. *Quisquis ille locus est, qui
solutas vinculis animas beato recipit sinu, & si ma-
do sapientum vera fama est, recipitq; nos locus ali-
quis; Hæ erant voces illæ, quibus tantæ tam-*

ne-

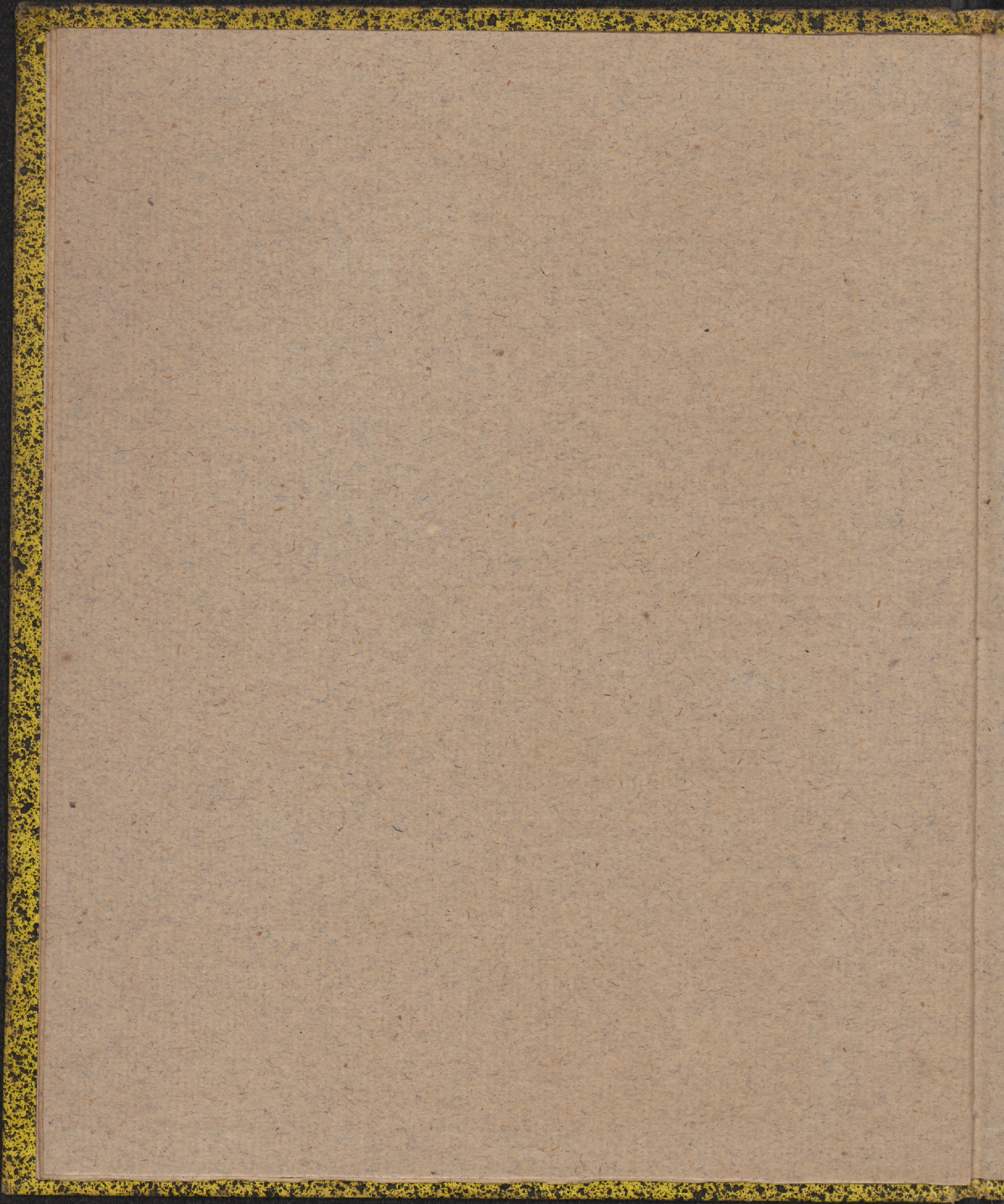
necessariæ rei certitudo constabat. Ad coelos
tamen erat exspectatio. Nimirum quis erat, qui
cum omnia corripit atq; hic obire diem videret,
quia ad se quoq; fatalis ordo perveniat, non ali-
quo dulci somnio levare mortalitatem ac solari
voluerit? Unde a, illi ad coelos, qui in terris nati
essent? Aut quomodo scire poterant, se ex cœ-
lis venisse: quos mundanos potius, etiam ex
maximi Philosophi iudicio, cenferi fas erat? Sci-
licet hoc quo; in argumētum vocari poterat,
quod nemo sua sorte contentus sit & cœlum
ipsum stultitia petatur, postquam tantæ gloriæ,
tam excelsi orbis, nulla ipsis promissio fuit? Fe-
lices ergo vos, ò mystæ divinarum rerum, ò par-
ticipes arcanorum cœli, ministri ac cooperarij
Jehovæ! Felices, inquam, vos & jam dum cœ-
lestes, quibus ista sapientia omnis concedita,
neq; ex fatuis accepta fatorum, aut Sibyllarum
libris, sed ex ipsius scriptura Dei revelata com-
missa q; est; tanto certior, quia de omnibus plus-
quam explorata & plena pro autore digitum
Dei & Creatorem Spiritum ostendit. Et, si tot
erroribus tantæq; dubitationi obnoxia aterni-
tas, id tamen valuit, ut quisquis gentilium men-
te eam concepisset, nullos horreret exercitus, nō
terreretur turba, nullis ad timorem minis age-
retur

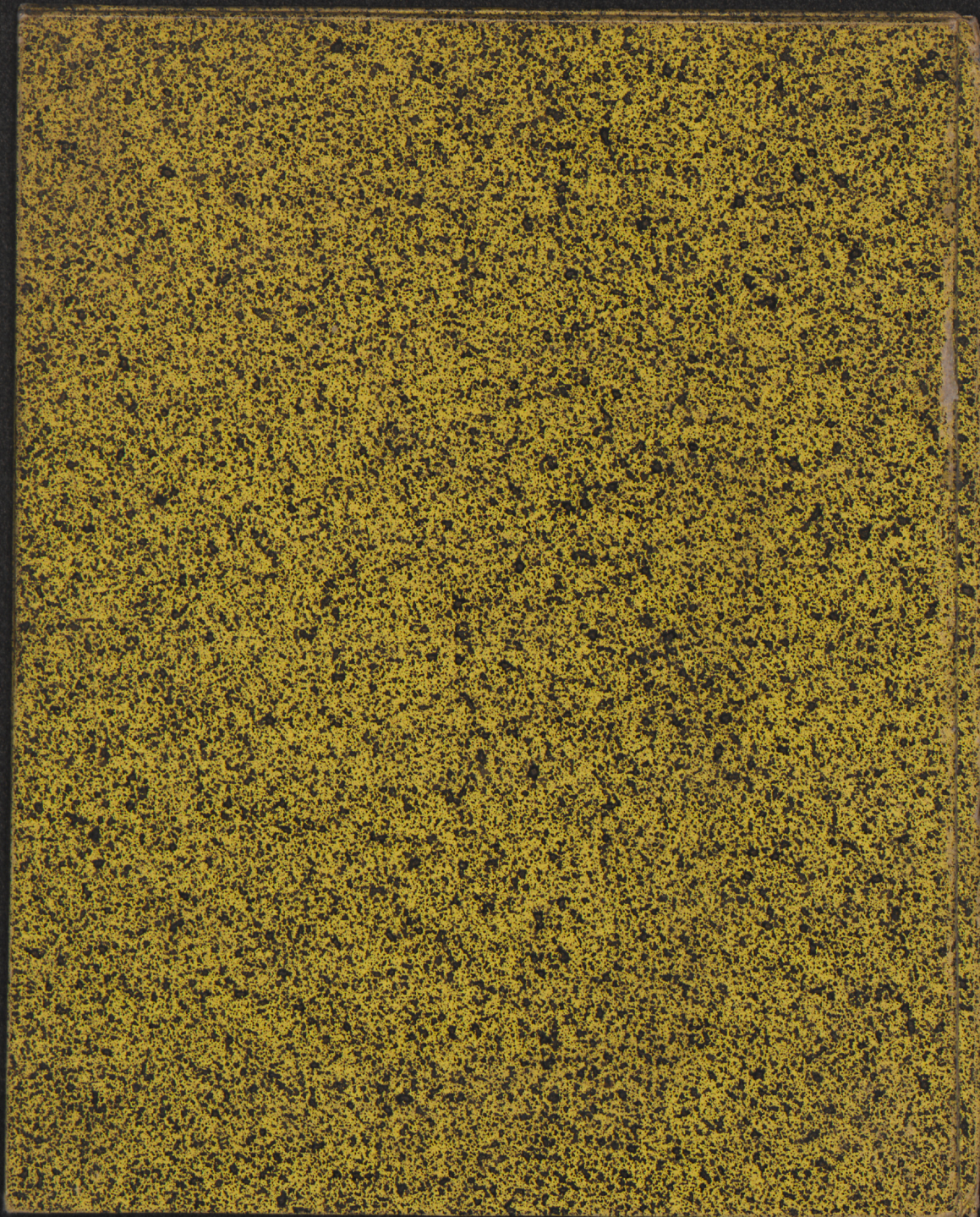
retur, casus quosq; despiciens, & ad annos infractæ ætatis reliquias, ad ipsam mortē omniaq; supplicia obfirmatus; Quod robur tuum esse debet, Reverende & Clarissime Vir, Dn, M. CHRISTIANE MICHAEL, in ferendo optimi filij beatissimo obitu; Cujus tanta adversus inferni & totius catervæ Diabolicæ terrores, nedum adversus mundi calamitates & miseras, imo adversus hunc ex abrepto filio omnino panicum, dolorem præsidia sunt? Et quidem ista animæ nostræ immortalitas, tam solidis minimeq; perituris innixa sententiis, tam divino promissionum robore tot sanctorum exemplis, tanta Spiritus testificatione in cordibus nostris circumquaq; obfirmata, & iste beatorum supra nos locus, illa Dei beatissima & nunquam terminanda visio, illa autem ineffabilis prorsus nec satis aut cogitata aut cujusquam votis descripta animoq; præcepta fidelium exinde coelestissima voluptas, cujus spe tot afflictissima pectora excitasti, non potest Te aut Conjugem aut reliquam domum, pietati & sacrarum literarum studio deditissimam, in tam sancta adolescentuli vita, piis probatisq; moribus, & placidissimo innocentis exitu ætatis, adversus carnis & sanguinis ægritudinem destituere. Precamurq; tibi
nunc

nunc, ut ille sanctus Spiritus, qui per ministerium
tuum haecenus quam efficacissime operatus
est, nunc maxime adesse tibi velit, ut in exem-
plum totius Ecclesiae erigere te atque obdurare
valeas, & super terrenis casibus ex coelesti sa-
pientia non nisi coelestia meditari. Vos, Aca-
demiae cives, quantum obstricti sitis huic viro,
cui tam sedulo operam datis ad animarum ve-
strarum sanctimoniam, nunc quidem nolite
oblivisci. Ejus autem natu maximus, ipsi co-
gnominis, XVI, annorum & pro ista aetate non
tantum bonae sed magnae etiam spei, eximia a-
liis indolis adolescens, CHRISTIANUS vehementi
atque implacabili diarrhoea supremo Augusto
corruptus, postea corporis & sanguinis Christi
particeps factus, nocte insequentis XII, Septem-
bris inter ardentissimas preces ac suspiria in Sal-
vatore suo obdormivit. Pater ipsi Reverendus &
Clarissimus ille, quem diximus, Vir est, ad D. Jaco-
bi apud nos Pastor & de Ecclesia meritissimus.
Mater CATHARINA Boffen / matrona laudatissima,
Avus paternus GEOGRIUS, Civis Suetensis, Avia,
MARGARETHA, filia CHRISTIANI Schfelds / sacri
aedilis & Senatoris Suetani, etiamnum super-
stes, Quae per hanc Martis atrociam inops &
exul facta pietatem filij Deo commendat, ne-
po-

nepotem in oculis tulit, nunc acerbissimè lu-
get. Avus maternus extitit GEORGIUS BOß/ Ci-
vis & institor Havelbergensis, Avia CATHARINA,
NICOLAI Lindenbergl/ antehac apud nos Civis &
XVI viri non obscuræ in Marchia familiæ, filia.
Omnes honestæ probatæq; famæ & vitæ. Nos
quod officii nostri est sic natū prid. cal. Feb. su-
periore XXIII, hujus seculi anno, sic educatum
ut latinè Græcè & Ebraicè una cum ceteris ar-
tibus sciret, in primis obsequio & pietati dedi-
tissimum, frequētes hodie ad dormitorium co-
mitabimur. Ipsi B. V. p. p. XVI. Sept,
A. Chr. M DC XXXIIX,

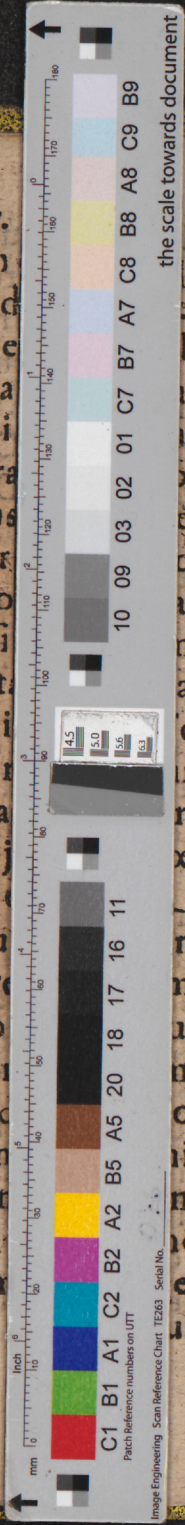

necessaria rei certitudo constabat.
tamen erat expectatio. Nimirum
cum omnia corripit atq; hic obire d
quia ad se quoq; fatalis ordo perve
quo dulci somnio levare mortalita
voluerit? Unde a, illi ad coelos, qui
essent? Aut quomodo scire poterat
lis venisse: quos mundanos potius
maximi Philoſophi iudicio, cenſer
licet hoc quo; in argumētum vo
quod nemo ſua ſorte contentus ſi
ipſum ſtultitia petatur, poſtquam t
tam excelsi orbis, nulla iplis promi
lices ergo vos, o myſtæ divinarum
ticipes arcanorum coeli, miniſtri a
Jehovæ! Felices, inquam, vos & j
leſtes, quibus iſta ſapientia omnis
neq; ex fatuis accepta fatorum, au
libris, ſed ex iplius ſcriptura Dei re
miſſa q; eſt; tanto certior, quia de o
quam explorata & plena pro autor
Dei & Creatorem Spiritum oſtend
erroribus tantæq; dubitationi obr
tas, id tamen valuit, ut quiſquis ger
te eam concepisset, nullos horreret
terrere turba, nullis ad timorem

0000

the scale towards document